

Wolbach's Total Udsalg

Skotojsprover.

I den Hensigt at foretage en Opromning i vor

Skotojafdeling

har vi for at blive Lageret loit besluttet at sælge det til

høilkenfombest Pris.

Vort Lager omsætter

Herre-, Dame- og Børnestovler.

— fort sagt, —

Alle Slags Stovler og Sko.

Intet Kræmmergods!

Rebenfor noteser nogle af de enestaaende

„Bargains“, vi byde:

Gedestinds-Snøreskinner for Damer, for \$1.50 — nu 90 Cts.

Rib-Snøreskinner for Damer, for \$2.50 — nu \$1.05.

Kalvefjends-Snøreskinner for Damer, for \$1.50 — nu \$1.15.

Dongola Knapstovler for Damer, for \$2.50 — nu \$1.65. En bedre Kvalitet i samme Deszin, som for kostede \$3.25, faaes nu for \$2.50.

Franske Knap-Damesto, for \$4.75 — nu \$3.00.

Franske-Damestoppers, for \$2.00 — nu 95 Cts.

Snøres-, Knap- og Congress-Herresto, for \$2.75 — nu \$2.00. Do., for \$3.25 — nu \$2.50. Do., for \$4.00 — nu \$3.00.

Snøres-, Knap- og Congress-Drengesto, for \$1.90 — nu \$1.40. Do., for \$2.25 — nu \$1.50.

Snøres-, Knap- og Congress-Kalvefjends-Herrestovler, \$1.65. Do. \$1.85.

Disse Priser ere kun for kontant!

Kom og se med egne Øjne.

Det gaar naturligt til.

Det er „Alvorligt“.

vi her kommer med, og dette Lager skal ryddes ud for, hvad det kan bringe.

Kontant gjælder!

Kontant maa vi have!

Kontant vil vi ha'!

Koste hvad det vil!

WOLBACH

St. Paul, Neb.

Naar De rejser

er det godt at have i Grubning, et **The Burlington Route** holder i Kæden en gennemgaaende Personsaagn til Lincoln, hvor den træffer Forbindelse med et hurtigaagende „Baltimore Express Train“ udstyret med frie vænede og forsynet med Pullman Sovesaagne, direkte gennemgaaende til Chicago uden Skifte. Ligeledes findes Forbindelse med gennemgaaende Tog til Denver.

Burlington-Kompagniet ejer en Vanelangde paa over 6,000 Mil forsynet med Staalstinner, og har Forbindelse med andre vigtige Centreer, nemlig, Chicago, Peoria, St. Louis, Kansas City, Omaha, Cheyenne og Denver.

For Billetter og Underretning, henvender man sig til høilkenfombest Stationsforvalter ved Burlington Banen.

R Burnell,

Handlende med

Sæletoj, Sæddeler, Dækkener

Pibide og „Kobes“.

Reparationer udføres smukt, og Tilfredsstillende garanteres.

St Paul, Nebraska

N. G. HANSEN,

Dansk Uhrmager og Juvelerer,

DANNEBROG, NEBRASKA.

Reparationer af saavel Ure som musikalske, optiske og mekaniske Instrumenter udføres billigt og samvittighedsfuldt.

„Stjernen“ Udgiver: Peter Ebbeson. Socialisme og Anarkisme. — af — J. H. J. Foged. (Styven for „Stjernen“.)

Socialisme, Anarkisme, Nihilisme, Kommunisme o. s. v. ere Ord, Begreber eller Retninger, som meget sjelden bliver behandlet eller klassificeret paa rette Maade. Det vil blive altfor indviklet at behandle alle disse Begreber paa et enkelt Sted; jeg vil derfor blot i efterfølgende holde mig til de to Retninger, nemlig Socialisme og Anarkisme.

Som bekendt er det disse to Begreber, som har sat mest Røre iblandt Folk og det i alle Lande, og hvorfor? jo, fordi at mange Mennesker nok har hørt disse to Begreber, Socialisme og Anarkisme, men Betydningen af samme er dem aldeles ubekendt, og der er kun ganske faa Folk i Almindelighed, som forstaaer at kjennde disse to Ord korrekt. Saaledes fandtes en Artikel i „D. D. P.“ for 28de Decr. '88, skrevet af en R. C. Nielsen. Artiklen var betitlet „Kapitalismen er Anarkismens Befordrer“. Forfatteren af nævnte Artikel forsøgte paa at udvise for „Pioneer“'s Lesere, hvad der i Grunden menes med Kapitalist og Anarkist. Efter min Mening har Forfatteren imidlertid været meget uheldig i sit Forsøg. Det er ikke hermed min Mening at give hans Artikel en gennemgaaende Kritik; jeg skal blot udhæve et eneste Punkt, hvor Forfatteren siger, det er ikke iblandt de laveste Klasser i Samfundet at Anarkismen findes bedst, men at den i Virkeligheden har sin Rod i de høje Grundlovs og Kapitalen. Da jeg en Gang før i „Stjernen“ har udtalt mig om Anarkismen, saa skal jeg kun, ifølge Hr. Nielsens Udtalelse om, udsige, at Anarkismen har sin Rod, lige dette: Der er vist ikke mange, som vil tro, at Anarkistene virkelig har deres Styrke i Kapitalismen, skøndt den Slags vist ogsaa findes iblandt Anarkistene, saa kan det dog langtfra med Røje siges, at Anarkismen har sin Rod i Kapitalismen. Det er vist mere berettiget, hvis man f. Ex. antager, at Anarkismen har sin Rod i ra og brutale Personer, som hverken respekterer Ejendomsret eller nogenfombest Lov, men som indbilder dem selv, at de ved Vold og Magt kan saa, hvad der ikke ad fredelig Vej kan opnaaes. Jeg tror fremdeles, at Anarkismen overhovedet har sin Rod i Usindigheder og udelandste Forbrydere, som hvert Aar strømmer herover til Amerika fra saa at sige alle Lande, og som indbilder sig, naar de kommer herover, saa skal alt komme til at gaa efter deres eget Hoved, og med den Tanke, at de igennem Oprør og Voldsomheder med Tid skal blive indledt til at foreskrive de For. Stater Love. Skøndt dette neppe nogensinde vil ske, saa er det vist ikke desto mindre Meningen. Jeg tror, at ovenstaaende kunne tjene

som en mere rimelig Grund for, hvor Anarkismen virkelig har sin oprindelige Rod fra, end den Grund, som den eminenteste Forfatter af Artiklen i „Den D. Pioneer“ af 28de Decr. angiver. Naar ja, det skal være ham tilgivet, maaste Manden ikke vidste bedre, han har en Gang før været vild, man maa jo altid være overbærende med sin Næste. Men vil man nu for Ex. forsøge paa at sammenligne Socialister med Anarkister, ja, da bliver der efter min Mening Forskjel paa disse to Partier. Det er ikke nok at man har en overstadig Skjendtskab til de forskellige Venner, Socialisme og Anarkisme; det er absolut nødvendig at man har et grundig Kjenndtskab til disse Ting før rigtig at kunne forstaa disse to Begreber og for klart at kunne skjelne mellem disse to Retningers Betydning.

Skal man paa filosofisk Maade forklare de to Begreber, saa repræsenterer Anarkismen de Ansuelser, der vil gøre ethvert Menneske til uindskrænket Soveran over sit eget Liv, uafhængig af alle andre Mennesker, vil, at han skal kunne leve og virke, som hans egen Samvittighed eller indre Trang tilfører ham, uden at indskrænkes af slige Ting som Love, Vedtægter og Dyrighed. Den mener, at det hele Samfund kun er til for det enkelte Individets Skyld, og at Samfundets Organisation ikke maa gaa længere end at de ikke træder høert enkelt Menneskes Rettigheder eller Krav for nær. (Fort.)

En advarende Røst.

Den Tale, som Biskop Henry C. Potter holdt i Trinitatis-Kirke i New York Hundredaarsdagen har vakt megen Opmærksomhed, fordi den formentlig tildels er henvendt til Præsident Harrison, og fordi den berører Jæren ved vor nuværende Politik. En bedre Lejlighed til at give Landets Aristokrati et advarende Ord kunde neppe tænkes, thi det var netop Landets rigeste og flotteste Familjer, der var samlet i den Tilhørsretted. Følgende er et Uddrag af hvad han sagde:

„Jag for Hundrede Aar siden knæle indenfor disse Mure en Mand, til hvem vor Nation er i Gjæld mere end til nogen anden. Det kan ikke være uden Betydning for os at erindre, at da den første Præsident for De For. Stater havde, i Folkets Overværelse, aflagt den højtidelige Embeds Ed, var hans første Gang til Guds Hus, for at bede om Kraft og Styrke til at holde sit Løfte til Nationen og sin Ed til Gud. Saadanne religiøse Følelser vare ikke enestaaende for Washington, men fælles for alle vore noble Forfædre, der affattede Konstitutionen.“

Derefter omtalte Biskoppen hvilke ædle Motiver, der bevagede disse Mand, og hvilken eksemplarisk Vandel, de søgte. Sammenholdt man Forholdene nuomfunder med den Tids, havde man Grund til at nære den største Vægtelse og Vælgning.

lymring. Vor Nation er lavet om til en Maskine, hvis væsentligste Opgave synes at være Undertrykkelse af det almene Folk til fordel for Monopolister, og Ernæring af en Mængde Levedrabs Politikere, der have gjort noget for sit Parti. Denne Tilstand er saa fjæret fra Washingtons og hans Samtidiges Principer, at de, hvis de kunde, vilde staa op igjen af Graven for at protestere. Havde en Mand mødt vor første Præsident og sagt: „Jeg har skaffet Dit Parti saa og saa mange Stemmer, gjør nu Din Skyldighed og giv mig et Embede“, da vilde Washington have kastet ham paa Døren og anmodet ham om aldrig mere at vise sig for hans Øjne. En af hans Venner, der medens Præsident Valget stod paa, udrettede overordentlig meget for Washingtons Valg, stred til ham og spurgte, om han ikke senere vilde belønne ham med et Embede. Men høitilsvarende vort Lands Fader disse mindeværdige Ord, som man aldrig hører fra en Præsident-Kandidat nuomfunder. „Jeg det jeg soarer Dig paa den delikate Del af Dit Brev, hvis Fremkomst har overrasket mig i høj Grad, vil jeg vise mig som jeg bør med en Ven, og som jeg haaber jeg kan for Næsten af min Levetid. Skulde det falde i min Lod at blive Præsident vil jeg ikke overtage Embedet med nogen som helst Forpligtelse, Løfte eller Baand af nogen Art, og naar jeg har overtaget det vil jeg rægte mine Pligter saa godt jeg formaar, efter min egen Demning, med den Upartheds og Interesse for det Offentlige Vel, der aldrig bør lade sig paavirke af Forbindelse med Venner eller Familie.“

At der er en enorm Forskjel paa Forholdene nu og da, kan man se naar man tænker paa den enorme Skare Levedrabs Politikere, Landet i vore Dage er dypst med. Tengang var det Ideerne, der raadede, og det er det for den Sags Skyld ogsaa endnu, men desværre kun den Slags Ideer, der kan omsættes i klingende Mønt.

Derefter omtalte Biskoppen den stærke Tilbagegang i Henseende til Moralitet, Selvfærdighed og Retfærdighed, der var foregaaet i det sidste Aarhundrede, hvormegen Rød og Fattigdom der var til, hvor stor en Fare alle Arbejdsløse og Trængende er for Nationen og hvor nødvendigt det er for Administrationen at komme ind i et anden Spor end det, der nu i en lang Aarrække er fulgt.

Nysted Smedeforretning.

P. H. Jacobsen, Ejer.

Hæftebeslag, Jlandsjættelse af Pløve, Reparation og iøvrigt alt til Foget henhørende udføres prompt og godt.

Ligeledes besjerges de til Hjulmandsforretningen henhørende Arbejder og Reparationer.

Et godt Dplag af „Strombridge“: Saamalkner, Majsplanter, Harve, Pløve samt alt nødvendigt Maskineri for Foraararbejdet paa Jærmen.

Pris endast \$7.00.

DEN BÄSTA OCH BILLIGASTE UPPLAGAN AF Den Heliga Skrift.

SVENSKA BIBELN, rikt illustrerad med ett stort antal praktiska graveringar af Gustave Doré och andra framstående tecknare. Innehållande Gamla och Nya Testamentet, Apochrypha etc. fullständiga förklaringar af H. M. MELIN, Theol. Doct. och Domprover Lund (En af Sveriges mest framstående Bibelforskare).

På grundaf den Skandinska befolkningens talrikhet i Förenta Staterna och med anledning af ofta upprepade förfrågningar efter Den Heliga Skrift på deras modersmål, har Förläggaren funnit sig föranlåten att utgifva en praktupplaga af Svenska Familje-Bibeln. Denna Praktibibel är tryckt från elektrotypiska plåtar. Hvarje sida är Priserne äro mycket låga, om man tar i betraktande de stora kostnader, som varit nödvändiga för utgifvande af praktverket.

Med Hundratals Planscher.

Bi bedja särskildt få fästa uppmärksamheten på den illustrerade „Historia öfver de samtliga böckerna i den Heliga Skrift“, i hvilken beskrives hvarje boks författare, tiden när den har skrivits, och hallet af hvarje bok.

Genom utmärkt fina färgplanscher hafva vi illustrerat den del af det Nya Testamentet som måhända mest har slagit an på det menesinn, nemligen „Jesu liknelser.“

Afväns hafva vi till den Svenska Illustrerade Familje-Bibeln följande: En ytterst smakfull blankett till giftermålsattest, familjeregister i litografi, några sidor för insättande af familje-porträtt.

Desutom hafva vi försett denna upplaga med ett helt galleri af illustrationer, af de förnämsta artister konstnärligt utförda i stål, litografi och färgtryck.

QUALITETER OCH PRISER.

- No. 1.—Amerikanskt moroccoband, sidor och rygg förgyllda, ytterkanter marmorerade blott . . . \$7.00
- No. 2.—Amerikanskt moroccoband, med upphöjda fält å permen, förgyllda titlar å rygg och sidor, förgyllda kanter . . . \$7.00
- No. 3.—Fint Ryssläderband, med upphöjda fält å permen, helt och hållet förgyllda permar å sidorna, ryggen och ytterkanterna . . . \$7.00
- No. 4.—Extra fint tyskt moroccoband, upphöjda fält, helt och hållet förgyllda sidor rygg och kanter, utomordentligt vackert mönster—ett ytterst fint verk . . . \$7.00
- No. 5.—Kyrko-Bibel, fint tyskt moroccoband, spets vinkligna kanter å permen, förgyllda ytterkanter (utan illustrationer) . . . \$7.00

VARNING!!!—En mindre och betydligt sämre upplaga är äfväns af annan förläggare utgifna. Efterse att i den Bibel Ni köper, Dr. Wm. Smith's illustrerade, „Historia öfver samtliga Böckerna i Den Heliga Skrift“ finnes. Efterse vidare i densamma finnes ett stort antal af stålstick och färglagda litografiska planscher. Obs. Denna är den enda svenska Familje Bibel som Dr. Smith illustrerade Historia öfver Bibelns böcker, jemte ett större antal stålstick finnes. **Pris endast \$7.00.**

Agenter önskas i hvarje „County.“

Address **National Publishing Co., LAKESIDE BUILDING, CHICAGO, ILL.**

Det var en Søndag i Sommertiden, tolv Aar efter at Morten var forsvunden, han var nu outrent glemt der paa Egnen. Efter Kirkefejden var der kommet en Del Folk ind i Kroen for at saa sig en Hjerteskytning. Kroen var Mette — stod ved Kaffebordet, men Søren Post sad for Bordenden og skænkede Smaadramme, hvoraf han selv fik sin Del, saa han var halv fuld eller lidt mere. Da lod der nogen Dørtone udenfor, og Posten kjørte ind i Gaarden. En af Sønerne ilede til med Sættekrybben og det øvrige forsynede, men ud af Vognen steg en velklædt, omtrent tredveaarig Mand og gik ind i Kroen. I Gången kom en Opvarningspige, der aabnede Døren ind til en Stue, der var tom for Gæster, men den nysankomne gik ind i Skjenkestuen, hvor han standsede ved Døren og kastede et spejdnende Blik ud over de tilstedeværende.

Der var ingen anden, der syntes at lægge Mærke til ham, end Mette. Hun stirrede et Øjeblik stuet paa ham, derpaa slog hun Hænderne sammen, og med det Udbrud: „Herregud! det er jo Morten!“ sløj hun hen og slog sine lange Arme om hans Hals og gav ham et smældende Kys. Derpaa vendte hun sig til Gæsterne og sagde: „Det er min Broder, Morten Raavn, som har været borte saa længe. Der er jo vel nogen af eder, der husker ham?“

Det var der vel nok. Nygjerrige Øjne vendtes imod ham, men droges snart ad en anden Kant, thi Søren Post rejste sig for Bordenden med blaende Ansigt og stive Blik og raabte: „Det er ikke Morten Raavn. — Jeg benægter, at det er ham.“

Men Kroen gav ikke sin Broder lang Tid til luddren over dette Udbrud. Hun drog ham hastig ind i det folketomme Værelse, idet hun sagde: „Bryd dig ikke om Søren! Han er lidt besjænklet, skjønt du nok. Jeg er saa glad, saa glad, at du er kommen tilbage, og det vil han ogsaa være, naar han bliver adru. Vi har lidt talt om dig.“

Mettes Glæde var oprigtig. Gæsterne i Skjenkestuen maatte den Dag sinde sig i at blive forsømt, og hun fik i stor Hast sendt Bud efter Moder og Søoger og Søster, og der blev paa staaende Jod indrettet et lille Velkomstgilde. Efter at Søren havde dypet sit Hoved i Vandfadet et Par Gange, fik han sin fulde Samling — i al Fald sin fulde Smedighed — igjen og prøvede nu ikke paa at fornægte sin Søoger.

Der blev talt om mange Ting, men ikke om Folkene i Korshøjhuset. Det vedkom jo ikke Familien, og Morten selv havde Mjød til at gjøre noget Spørgsmaal. Snaaken drejede sig mest om, hvad Morten havde oplevet under sin lange Fraværelse; han fortalte en Del deraf og var mere aabenhjærtig, end han havde

Det var ingen anden, der syntes at lægge Mærke til ham, end Mette. Hun stirrede et Øjeblik stuet paa ham, derpaa slog hun Hænderne sammen, og med det Udbrud: „Herregud! det er jo Morten!“ sløj hun hen og slog sine lange Arme om hans Hals og gav ham et smældende Kys. Derpaa vendte hun sig til Gæsterne og sagde: „Det er min Broder, Morten Raavn, som har været borte saa længe. Der er jo vel nogen af eder, der husker ham?“

Det var der vel nok. Nygjerrige Øjne vendtes imod ham, men droges snart ad en anden Kant, thi Søren Post rejste sig for Bordenden med blaende Ansigt og stive Blik og raabte: „Det er ikke Morten Raavn. — Jeg benægter, at det er ham.“

Men Kroen gav ikke sin Broder lang Tid til luddren over dette Udbrud. Hun drog ham hastig ind i det folketomme Værelse, idet hun sagde: „Bryd dig ikke om Søren! Han er lidt besjænklet, skjønt du nok. Jeg er saa glad, saa glad, at du er kommen tilbage, og det vil han ogsaa være, naar han bliver adru. Vi har lidt talt om dig.“

Mettes Glæde var oprigtig. Gæsterne i Skjenkestuen maatte den Dag sinde sig i at blive forsømt, og hun fik i stor Hast sendt Bud efter Moder og Søoger og Søster, og der blev paa staaende Jod indrettet et lille Velkomstgilde. Efter at Søren havde dypet sit Hoved i Vandfadet et Par Gange, fik han sin fulde Samling — i al Fald sin fulde Smedighed — igjen og prøvede nu ikke paa at fornægte sin Søoger.

Der blev talt om mange Ting, men ikke om Folkene i Korshøjhuset. Det vedkom jo ikke Familien, og Morten selv havde Mjød til at gjøre noget Spørgsmaal. Snaaken drejede sig mest om, hvad Morten havde oplevet under sin lange Fraværelse; han fortalte en Del deraf og var mere aabenhjærtig, end han havde

Det var ingen anden, der syntes at lægge Mærke til ham, end Mette. Hun stirrede et Øjeblik stuet paa ham, derpaa slog hun Hænderne sammen, og med det Udbrud: „Herregud! det er jo Morten!“ sløj hun hen og slog sine lange Arme om hans Hals og gav ham et smældende Kys. Derpaa vendte hun sig til Gæsterne og sagde: „Det er min Broder, Morten Raavn, som har været borte saa længe. Der er jo vel nogen af eder, der husker ham?“

Det var der vel nok. Nygjerrige Øjne vendtes imod ham, men droges snart ad en anden Kant, thi Søren Post rejste sig for Bordenden med blaende Ansigt og stive Blik og raabte: „Det er ikke Morten Raavn. — Jeg benægter, at det er ham.“

Men Kroen gav ikke sin Broder lang Tid til luddren over dette Udbrud. Hun drog ham hastig ind i det folketomme Værelse, idet hun sagde: „Bryd dig ikke om Søren! Han er lidt besjænklet, skjønt du nok. Jeg er saa glad, saa glad, at du er kommen tilbage, og det vil han ogsaa være, naar han bliver adru. Vi har lidt talt om dig.“

Mettes Glæde var oprigtig. Gæsterne i Skjenkestuen maatte den Dag sinde sig i at blive forsømt, og hun fik i stor Hast sendt Bud efter Moder og Søoger og Søster, og der blev paa staaende Jod indrettet et lille Velkomstgilde. Efter at Søren havde dypet sit Hoved i Vandfadet et Par Gange, fik han sin fulde Samling — i al Fald sin fulde Smedighed — igjen og prøvede nu ikke paa at fornægte sin Søoger.

Der blev talt om mange Ting, men ikke om Folkene i Korshøjhuset. Det vedkom jo ikke Familien, og Morten selv havde Mjød til at gjøre noget Spørgsmaal. Snaaken drejede sig mest om, hvad Morten havde oplevet under sin lange Fraværelse; han fortalte en Del deraf og var mere aabenhjærtig, end han havde

Et behydnderligt Sonorar.

Nogen Tid efterat Haydn var bleven Kapelmester hos Fyrst Esterházy, han en Dag ved klaveret i sin venlige Bolig og var netop ifærd med at komponere en af sine skønneste Symfonier. (Han havde kort Tid i Forvejen aflaaet en meget ærefuld Opfordring fra Prag om at komponere en Opera for Theatret, idet han ligesaa bestemt som beskedent erklærede, at han ingenlunde ansaa sig selv som til at indgaa en Væddelamp med den store Mozart.) Vedens han ledes sad ved sit Arbejde, blev der med et banket stærkt paa Døren, og paa Høret: „Kom ind!“ traabte en bredsuldet, velnæret Mand, klædt som en ungarsk Gæstgæst, og sagde: „Kom ind!“ traabte en bredsuldet, velnæret Mand, klædt som en ungarsk Gæstgæst, og sagde: „Kom ind!“ traabte en bredsuldet, velnæret Mand, klædt som en ungarsk Gæstgæst, og sagde: „Kom ind!“

Haydn, som blev rørt over Mandens Trohjerlighed, bad ham om at komme ind og se paa hans Arbejde. Manden, som blev rørt over Mandens Trohjerlighed, bad ham om at komme ind og se paa hans Arbejde. Manden, som blev rørt over Mandens Trohjerlighed, bad ham om at komme ind og se paa hans Arbejde.

„Nu lad os høre,“ svarede Haydn ventligt, „i hvilket Øjemed ønsker De at høre?“

„Na nej, Ederes Naade, det er i en meget glædelig Anledning, jeg ønsker at høre Dem, min eneste Datter skal nemlig en af Dagene have Bryllup med Hr. Fichtelheimer, der er Kjøbmand i Ulbenburg og en meget respekabel Mand. Da I nu komponerer saa overmaade skjøne Sager, der klinger saa venligt i Øret, ler i ens Liv derved, saa vilde jeg gjerne i Anledning af Brylluppet komponere en rigtig gemyttelig Menuet, jeg mener en saadant, ved hvilken Gæsterne gæder at gaa af sig selv. Rigtignok er et Dratorium eller en Messe noget